

SPRAWOZDANIE

z badania

akt postępowania upadłościowego Kieleckich Kopalni Surowców Mineralnych S.A. w Kielcach w upadłości układowej (obecnie likwidacyjnej) sygn. akt V GUp 7/12 prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział V Gospodarczy Sekcja d/s Upadłościowych i Naprawczych

Sporządził :

Wizytator d/s Cywilnych

Sądu Okręgowego

w Krakowie

SSO Robert Jurga

WRZESIEŃ 2014 r.

I. Podstawa i zakres badania

Badanie akt postępowania upadłościowego Kieleckich Kopalni Surowców Mineralnych S.A. w Kielcach w upadłości układowej sygn. akt V GUp 7/12 prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział V Gospodarczy Sekcja d/s Upadłościowych i Naprawczych przeprowadziłem w dniach 2 i 3 września 2014 r. na podstawie polecenia Pana Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 lipca 2014 r. (Wiz. SA – 0510-126/14) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie trybu sprawowania nadzoru nad działalnością administracyjną sądów (Dz. U. Nr 2013, poz.69).

II. Analiza akt

1. Wprowadzenie

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 11 maja 2014 r. ogłoszono upadłość dłużnika Kieleckich Kopalni Surowców Mineralnych S.A. z siedzibą w Kielcach z możliwością zawarcia układu (sygn. akt V GU 21/12).

Na Sędziego komisarza została wyznaczona SSR Dorota Tylus-Chałońska, a na nadzorcę sądowego powołano Tycjana Saltarskiego. Upadłemu pozostawiono zarząd całości majątku masy upadłości.

Ogłoszenie upadłości nastąpiło na wniosek dłużnika i dwóch wierzycieli.

Tokiem postępowania upadłościowego, kieruje sędzia komisarz, który powołany jest do załatwiania wszystkich spraw niezbędnych do realizacji celu postępowania upadłościowego. Sposób, w jaki został określony podział czynności postępowania upadłościowego między sędziego komisarza a sąd upadłościowy, pozwala stwierdzić, że w razie wątpliwości należy przyjmować kompetencję sędziego komisarza do dokonywania danej czynności (domniemanie kompetencji).

Czynności powierzone sędziemu komisarzowi dzielone są na :

- kierownicze
- nadzorcze
- proceduralno - sędziowskie

Czynności kierownicze to sprawy przeprowadzania dowodów na wniosek nadzorcę sądowego, wezwanie wierzyciela do wpłaty zaliczki na poczet kosztów postępowania upadłościowego, dokonania dodatkowych obwieszczeń poza prasą lokalną, zwoływanie rady wierzycieli itp.

Do czynności nadzorczych z kolei zaliczyć należy sprawy odbierania od nadzorcy sądowego sprawozdań z jego czynności, zwracanie uwagi nadzorcy na dostrzeżone uchybienia w jego czynnościach a nawet odwoływanie z pełnionej funkcji.

Czynności proceduralno - sędziowskie to sprawy ustalania składu masy upadłości, ustalanie listy wierzytelności biorących udział w postępowaniu upadłościowym, organizacja zgromadzeń wierzycieli.

Z kolei do obowiązków nadzorcy sądowego, który pełni swoje obowiązki do czasu prawomocnego zatwierdzenia układu albo do czasu zakończenia postępowania w inny sposób np. przez jego umorzenie, należy sporządzenie spisu inwentarza i listy wierzytelności uczestniczących w postępowaniu upadłościowym. W ramach sprawowanego nadzoru może w każdym czasie kontrolować czynności upadłego, a także przedsiębiorstwo upadłego. Może też sprawdzić, czy mienie upadłego, które jest częścią przedsiębiorstwa jest dostatecznie zabezpieczone przed zniszczeniem. Nadzorca sądowy wstępuje do spraw sądowych prowadzonych przez upadłego bądź przeciwko niemu. W ich toku ma status interwenienta ubocznego a takie czynności jak uznanie roszczenia, zrzeczenia się roszczenia, zawarcie ugody lub przyznanie okoliczności istotnych dla sprawy przez upadłego, bez jego zgody nie wywierają skutków prawnych. Wynagradzanie nadzorcy odbywa się na podobnych zasadach jak syndyka masy upadłości.

O ile w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości sąd nie nałoży na upadłego dalej idących obowiązków (a taka sytuacja miała miejsce w analizowanej sprawie) upadły zobowiązany jest udzielać sędziemu komisarzowi i nadzorcy sądowemu wszelkich potrzebnych wyjaśnień dotyczących jego majątku objętego postępowaniem, jak również umożliwić nadzorcy sądowemu zapoznanie się z przedsiębiorstwem upadłego, a w szczególności z jego księgami rachunkowymi. Wobec upadłego, który nie wykonuje obciążających go obowiązków sędzia komisarz może zastosować środki przymusu określone przepisami Kpc dla egzekucji świadczeń niepieniężnych.

Od dnia ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu do dnia prawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu albo o umorzeniu postępowania, upadły nie może spełniać świadczeń wynikających z wierzytelności, które z mocy prawa są objęte układem. Potrącenie wierzytelności w czasie jego trwania aczkolwiek możliwe doznaje ograniczeń wynikających z art. 89 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (t.j. z 2012 r. Nr 1112 z późn. zm. zwanej dalej puin.).

Z punktu widzenia kierunku jaki został obrany przy ogłoszeniu upadłości istotne mogą stać się zmiany treści stosunków zobowiązaniowych łączących upadłego z jego kontrahentami. Zmiany te bowiem mogą w pozbawić sensu zawieranie układu, który nie może być w zmienionych okolicznościach wykonany albo jego wykonanie stanie pod dodatkowym znakiem zapytania. Układ też w czasie trwania postępowania aż do jego umorzenia lub zawarcia

układu albo zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, wierzyciel bez zgody rady wierzycieli, nie może wypowiedzieć umowy najmu lub dzierżawy lokalu lub nieruchomości, w których prowadzone jest przedsiębiorstwo upadłego. Zasady te stosuje się odpowiednio do umów : leasingu, ubezpieczeń majątkowych, rachunku bankowego, poręczeń i gwarancji bankowych oraz akredytyw, jak również umów obejmujących licencje udzielone upadłemu.

Z kolei z mocy art. 140 puin z dniem ogłoszenia upadłości postępowania zabezpieczające jak i egzekucyjne - zarówno sądowe jak i administracyjne - prowadzone przeciwko upadłemu w celu zaspokojenia należności, które z mocy prawa objęte są układem, ulegają zawieszeniu z mocy prawa. Sędzia komisarz może nadto (na wniosek upadłego) może uchylić zajęcia dokonane przed ogłoszeniem upadłości w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym dotyczącym wierzytelności objętej z mocy prawa układem, jeżeli jest to konieczne do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa. Do jego kompetencji należy także zawieszenie prowadzonych przeciwko upadłemu postępowań zabezpieczających lub egzekucyjnych co do należności, które nie są objęte układem na okres nie dłuższy niż trzy miesiące za wyjątkiem postępowań dotyczących egzekucji alimentów oraz rent z tytułu odpowiedzialności za uszkodzenie lub utratę żywiciela albo rozstrój zdrowia oraz z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę.

Wierzyciel osobisty upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu upadłościowym, jeżeli niezbędne jest ustalenie jego wierzytelności, powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości, zgłosić swoją wierzytelność sędziemu komisarzowi.

Zgłoszenie wierzytelności winno zawierać elementy określone w art.240 puin. Wierzyciele posiadający wierzytelności zabezpieczone rzeczowo, pracownicy upadłego, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych umieszczani są na liście wierzytelności z urzędu.

Po upływie terminu do zgłoszenia wierzytelności i sprawdzeniu zgłoszonych wierzytelności nadzorca sądowy sporządza listę wierzytelności (art. 244 - 254 puin), którą przekazują sędziemu komisarzowi. Ten ostatni o jej sporządzeniu ogłosi przez obwieszczenie i ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. W terminie dwóch tygodni od daty obwieszczenia i ogłoszenia wierzyciele mogą składać sprzeciwy od ustaleń zawartych w liście, które rozpoznaje sędzia komisarz wyznaczając w tym celu rozprawę. Na podstawie postanowienia sędziego komisarza przysługuje zażalenie które rozpoznaje sąd upadłościowy.

Prawomocna lista wierzytelności w toku postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu z wierzycielami stanowi podstawę w pierwszej kolejności do ustalenia, którzy wierzyciele i które wierzytelności są objęte

układem a także może zostać wykorzystana po dalszego podziału wierzycieli objętych układem na poszczególne kategorie ich interesów.

Po zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego wyciąg z zatwierdzonej przez sędziego komisarza listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy otrzymanej na jej poczet przez wierzyciela, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu (art. 264 ust. 1 puin)

Po zatwierdzeniu listy wierzytelności i ustaleniu które wierzytelności biorą udział w głosowaniu nad układem sędzia komisarz sporządza listy wierzycieli, obejmujące poszczególne kategorie ich interesów :

- wierzycieli, którym przysługują należności ze stosunków pracy i którzy wyrazili zgodę na objęcie ich układem,
- należności rolników z tytułu umów o dostarczenie produktów z własnego gospodarstwa rolnego,
- wierzycieli, których wierzytelności są zabezpieczone rzeczowo
- wierzycieli będących udziałowcami lub akcjonariuszami upadłego
- pozostałych wierzycieli.

Następnie sędzia komisarz wyznacza termin zgromadzenia wierzycieli doręczając wierzycielom propozycje układowe oraz informacje o podziale wierzycieli ze względu na kategorie interesów. Na zgromadzeniu nadzorca sądowy składa sprawozdanie, w którym ocenia stan przedsiębiorstwa upadłego oraz opiniuje możliwość wykonania propozycji układowych. Jeżeli nie zostaną złożone nowe propozycje układowe lub zmiany do już złożonych sędzia komisarz ustala po pierwsze kolejność głosowania nad propozycjami a następnie zarządza głosowanie nad propozycjami w ustalonym wcześniej porządku.

Układ zostaje przyjęty, jeżeli wypowie się za nim większość wierzycieli z każdej z list wierzycieli obejmujących kategorie interesów wierzycieli mających łącznie nie mniej niż $\frac{2}{3}$ ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w głosowaniu. Pomimo jednak nie uzyskania niezbędnej większości głosów, w niektórych grupach wierzycieli, układ zostaje przyjęty, jeżeli większość wierzycieli z każdej z pozostałych grup mających łącznie $\frac{2}{3}$ ogólnej sumy wierzytelności uprawniających do głosowania, wyraziła zgodę na przyjęcie układu, a wierzyciele z tej grupy, grup, którzy wypowiedzieli się przeciwko przyjęciu układu zostaną zaspokojeni na jego podstawie w stopniu nie mniej korzystnym niż w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego.

Zawarcie układu stwierdza sędzia komisarz swoim postanowieniem.

O skuteczności układu w każdym przypadku potrzebne jest postanowienie sądu upadłościowego zatwierdzające układ przyjęty przez wierzycieli. Sąd ten odmawia zatwierdzenia układu jeżeli narusza on prawo albo jeżeli jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany. Może natomiast odmówić zatwierdzenia układu jeżeli jego warunki są rażąco krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi i zgłosili zarzuty.

Jeżeli nie doszło do zawarcia układu, sąd niezwłocznie zmienia sposób prowadzenia postępowania z postępowania z możliwością zawarcia układu na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego i ustanawia syndyka.

Przebieg postępowania upadłościowego staje się bardziej czytelny jeżeli dokona się jego podziału na segmenty obejmujące najistotniejsze sprawy, których realizacja w jego toku pozwala na ocenę sprawności jego prowadzenia. Analiza przebiegu postępowania jedynie w ujęciu historycznym, z uwagi na mnogość spraw załatwianych w jego toku, wielowątkowość postępowania a także powtarzalność pewnych czynności nie oddaje ani liczby ani skali problemów jakimi jest dotknięte a także nie na pozwala na pełną ocenę postępowania i nakładu pracy wszystkich jego uczestników.

Badanie akt postępowania upadłościowego Kieleckich Kopalni Surowców Mineralnych S.A. z siedzibą w Kielcach przeprowadziłem pod kątem prawidłowości : ustalenia składu masy upadłości, wykonywania przez nadzorcę jego obowiązków sprawozdawczych, wynagradzania nadzorcy sądowego i zwrotu ponoszonych przez niego wydatków, powołania rady wierzycieli, ustalenia listy wierzytelności oraz przygotowania i odbycia zgromadzenia wierzycieli. Analizując poszczególne segmenty tego postępowania badałem także sprawność czynności podejmowanych przez Sędzię komisarz tak kierowniczych, nadzorczych jak i proceduralno – sędziowskich.

Jedną z trudności jakie musiałem pokonać badając akta postępowania był nie do końca prawidłowy sposób ich prowadzenia. Co prawda w każdym tomie jest karta przeglądowa ale nie w każdym jest wypełniona (np. t. XV) i nie w każdym jest odpowiednio szczegółowa (np. t. XVI). Jest to zwłaszcza ważne w takich długotrwałych postępowaniach, których uczestnicy składają niekiedy obszernie i skomplikowane opracowania. Ustalenie czy i jaki bieg im nadano wymaga jednoczesnego badania nie raz kilku tomów akt. Ma z tym trudności nawet Sekretariat Sekcji. Nie potrafią bowiem znaleźć w nim dokumentu, który miał być złożony przez nadzorcę sądowego i stanowił podstawę do wydania postanowienia przez Sędzię Komisarz.

Wszystkie podawane przeze mnie daty składanych pism i wniosków to daty prezentat sądowych.

2. Analiza przebiegu postępowania

A. Ustalanie składu masy upadłości

W dniu 23 sierpnia 2012 r. nadzorca sądowy złożył spis inwentarza wszystkich **ruchomości upadłego** obejmujący kilkadziesiąt arkuszy spisowych oraz protokół końcowy komisji inwentaryzacyjnej. Z pisma nadzorcy nie wynika czy spis ten został sporządzony przez niego czy przez upadłego pod jego nadzorem. Okoliczność ta ma znaczenie gdyż nie znalazłem w aktach zgody Sędzi Komisarz na sporządzenie spisu przez upadłego wydanej w trybie art. 68 ust. 2 puin a zatem obowiązek ten obciążał wyłącznie nadzorcę. Arkusze spisu z natury są opatrzone nieczytelnymi podpisami szeregu osób w tym dwóch członków zarządu upadłego (podpisali się pod imiennymi pieczęciami). Pod protokołem końcowym podpisał się także członek zarządu upadłego.

Moim zdaniem ten spis nie został sporządzony prawidłowo. Po pierwsze obejmuje on tylko ruchomości upadłego a nie cały jego majątek. Po drugie wszystko wskazuje na to, że sporządził go upadły a nie nadzorca. Moje wątpliwości wynikają także z analizy II sprawozdania nadzorcy z dokonanych czynności, w którym pisze on o sporządzanych przez upadłego i przekazywanych mu spisach z natury.

W dniu 5 września 2012 r. nadzorca sądowy złożył wniosek o zezwolenie na zawarcie umowy z podmiotem świadczącym usługi w zakresie przeprowadzenia czynności spisowych majątku upadłego. Z uzasadnienia wniosku wynika, że spis z natury został wykonany przez upadłego a jedynie był weryfikowany przez nadzorcę.

Uchwałą z dnia 7 września 2012 r. Sędzia Komisarz wyraziła zgodę na zawarcie takiej umowy.

W dniu 10 października 2012 r. nadzorca złożył kompletny spis inwentarza obejmujący nie tylko ruchomości ale także wierzytelności i prawa majątkowe. Pod dokumentem tym widnieje jego podpis. Nie zostało wyjaśnione jaki sposób i przez kogo ten dokument został sporządzony. Dalej nie mam wątpliwości czy nadzorca nie naruszył art. 68 ust.2 puin.

W toku postępowania nadzorca sądowy w trybie art. 218 puin wnioskował o ustanowienie biegłego do oszacowania majątku upadłego. Uchwałą z dnia 18 lipca 2012 r. sędzia komisarz dopuściła dowód z

opinii biegłego (spółki cywilnej) w tym trybie na okoliczność oszacowania przedsiębiorstwa upadłego

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2012 r. postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego zostało zmienione (w składzie spółki cywilnej nastąpiły zmiany).

Pierwszą wątpliwością jaką zgłaszam pod adresem tej decyzji Sędzi komisarz jest pytanie o zasadność powoływanie biegłego przed precyzyjnym ustaleniem tego co wchodzi w skład masy upadłości. Biegłego powołano zanim została sporządzona nawet pierwotna wersja spisu inwentarza. Druga dotyczy procedury jego powołania. Sędzia komisarz przeprowadza bowiem dowód w trybie art. 218 puin. Skoro puin używa określenia biegły bez dalszego wskazania o jakiego biegłego chodzi a nakazuje w sprawach w nim nieuregulowanych odwoływać się do Kpc (art. 229 puin) to aby można było uznać ten dowód za prawidłowo przeprowadzony, powołany powinien zostać biegły sądowy wpisany na listę Prezesa Sądu Okręgowego lub biegły sądowy ad hoc. Nie wynika z akt sprawy aby na te okoliczności Sędzia Komisarz zwracał uwagę. Dla mnie ma to istotne znaczenie gdyż brak posiadania przez sporządzającego taką opinię statusu biegłego sądowego (abstrahując od fachowości danej osoby lub podmiotu) oznacza, że nie będzie mogła być wykorzystana w dalszym toku postępowania.

Po złożeniu ostatecznej wersji spisu inwentarza złożony został opis i oszacowanie przedsiębiorstwa upadłego sporządzone przez biegłego powołanego za zgodą Sędzi komisarz. Nie wynika z opinii aby osoby je wykonujące były biegłymi sądowymi (nie powołują się na tą okoliczność).

Podstawową wartością jaką posługuje się opinia jest wartość likwidacyjna aktywów upadłego, która według stanu na dzień 10 maja 2012 r. została ustalona na kwotę 192.964.100 zł.

W toku postępowania upadłościowego składane były wnioski o wyłączenie z masy. Analizie poddałem akta dwóch takich postępowań V GUp 7/12/Ap – 1 i V GUp 7/12/Ap – 2. Nie zgłaszam uwag do ich sprawności.

W dniu 6 czerwca 2012 r. nadzorca sądowy wniosł o uznanie za bezskuteczne względem masy upadłości hipoteki łącznej ustanowionej na zabezpieczenie roszczeń obligatariuszy obligacji wyemitowanych przez Dolnośląskie Surowce Skalne S.A w Warszawie a ustanowionej na prawach upadłego w postaci własności i użytkowaniu wieczystym szeregu nieruchomości. Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2012 r. Sędzia Komisarz uznała za bezskuteczne w stosunku do masy upadłości obciążenia majątku upadłego hipoteką w zakresie wnioskowanym przez nadzorcę sądowego. Dwaj

wierzyciele złożyli zażalenia od powyższego postanowienia. Postanowieniami z dnia 5 października 2012 r. Sąd upadłościowy oddalił oba zażalenia.

Postanowieniem z dnia 15 października 2012 r. Sędzia Komisarz stwierdziła niedopuszczalność wpisów w księdze wieczystej dotyczących hipoteki przymusowej wpisanej na rzecz ZUS Oddział w Kielcach. W ocenie Sędzi Komisarz wpis ten został dokonany z naruszeniem art. 81 ust. 1 puin gdyż wniosek o wpis hipoteki nie został złożony co najmniej na 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

W kolejnym wniosku z dnia 31 grudnia 2012 r. nadzorca sądowy domagał się uznania za bezskuteczne względem masy hipotek łącznych ustanowionych na prawie własności i użytkowaniu wieczystym upadłego na zabezpieczenie wierzytelności wynikających z umowy gwarancji. W celu rozpoznania tego wniosku Sędzia komisarz wyznaczyła rozprawę na dzień 6 lutego 2013 r. Rozprawa w tym dniu została odroczona na dzień 27 lutego 2013 r. – celem przesłuchania świadków. Ostatecznie postanowieniem z dnia 6 marca 2013 r. powyższe obciążenia uznano za bezskuteczne w stosunku do masy upadłości.

Od powyższego postanowienia zostało wierzyciel złożył zażalenie, które zostało odrzucone jako spóźnione postanowieniem z dnia 14 maja 2013 r. To postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem przez wierzyciela. Ostatecznie postanowieniem Sądu upadłościowego z dnia 28 czerwca 2013 r. zażalenie zostało wierzyciela zostało oddalone.

Upadły składał wnioski o uchylenie dokonanych zajęć czy zawieszenie postępowań egzekucyjnych. Były one niezwłocznie rozpoznawane. Np. pierwszy wniosek w tym przedmiocie został przedstawiony Sędziemu Komisarzowi w dniu 21 maja 2012 r. Postanowienie w przedmiocie wniosku zostało wydane w dniu 22 maja 2012 r.

Bardzo sprawnie prowadzone były postępowania ze skarg na czynności komornika. Przedłożono mi 18 takich spraw. Nie zgłaszam uwag co sprawności ich prowadzenia.

B. Sprawozdawczość nadzorcy sądowego

Zarządzeniem z dnia 21 maja 2012 r. Sędzia komisarz zobowiązała nadzorcę sądowego do składania sprawozdań z podjętych czynności oraz sprawozdań rachunkowych z uzasadnieniem co 2 miesiące, wyznaczając termin złożenia I sprawozdania na dzień 30 czerwca 2012 r. Tym samym zarządzeniem zobowiązano nadzorcę do ujmowania w składanych

sprawozdaniach dodatkowych informacji a to dotyczących m.in. ujawnienia się okoliczności przemawiających za zmianą kierunku prowadzonego postępowania, wywiązywania się przez upadłego z obowiązków informacyjnych, czy okoliczności przemawiających za uchyleniem zarządu własnego upadłego. Zobowiązano także nadzorcę do ujęcia w treści I sprawozdania z czynności informacji co do tego czy zostało przez niego dokonane ustalenie składu masy upadłości wraz z oszacowaniem jej majątku (68-69 w zw. z art. 61 i 218 puin) oraz sporządzone sprawozdanie finansowe (180 ust. 1 puin).

I sprawozdanie nadzorcy sądowy złożył z opóźnieniem bo dopiero w dniu 17 lipca 2012 r. (nadzorcy sporządził je na koniec czerwca 2012 r., jak się wydaje z tej przyczyny nie dotrzymał terminu określonego mu przez Sędziego Komisarza). Sprawozdanie to jeżeli chodzi o sprawozdanie z podjętych czynności spełnia wymogi określone przez Sędziego Komisarza z zarządzeniu z dnia 21 maja 2012 r. Nie wynika z treści tego sprawozdania aby było ono jednocześnie sprawozdaniem rachunkowym. Uznaję zatem, że sprawozdanie rachunkowe nie zostało złożone łącznie ze sprawozdaniem z czynności.

II sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 27 września 2012 r. i obejmuje okres lipiec – sierpień 2012 r. Do tego sprawozdania nie zostało załączone sprawozdanie rachunkowe a przecież chociażby z umów zawartych przez nadzorcę za zgodą Sędziego Komisarza (o czym będzie mowa dalej) wynikają wydatki obciążające masę upadłości. W sprawozdaniu nie ma informacji o wydatkach postępowania upadłościowego.

III sprawozdanie z czynności nadzorcy za okres : wrzesień – październik 2012 r. zostało złożone w dniu 23 listopada 2012 r. Podobnie jak poprzednio nadzorcy nie złożył osobnego sprawozdania rachunkowego ani informacji co do swoich wydatków.

W dniu 17 listopada 2012 r. nadzorcy złożył rachunek zysków i strat upadłego (kserokopię sprawozdania finansowego upadłego podpisanego przez jego członków zarządu) za miesiąc wrzesień – październik 2012 r.

Sędzia Komisarz uznała to pismo za sprawozdanie rachunkowe nadzorcy za powyższy okres i zatwierdziła je postanowieniem z dnia 29 listopada 2012 r. (k. 2478 t. XIII) pisząc w uzasadnieniu, że sprawozdanie to zostało należycie sporządzone i uzasadnione zarówno co do wpływów jak i wydatków związanych z zarządzaniem i likwidacją majątku upadłego.

IV sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 22 stycznia 2013 r. i obejmuje okres listopada – grudnia 2012 r. Podobnie jak poprzednio nadzorcy nie złożył osobnego sprawozdania rachunkowego ani

informacji co do swoich wydatków. Złożył natomiast kserokopię sprawozdania finansowego upadłego i przez niego podpisanego ale tylko za listopad 2012 r.

V sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 19 marca 2013 r. za okres styczeń – luty 2013 r. Podobnie jak poprzednio nadzorca nie złożył osobnego sprawozdania rachunkowego ani informacji co do swoich wydatków. W sprawozdaniu pisze, że złożył natomiast kserokopię sprawozdania finansowego upadłego za okres styczeń – luty 2013 r jak i za ten sam okres sprawozdanie z czynności dokonywanych przez obsługę prawną ale nie odnalazłem tych dokumentów w aktach sprawy.

VI sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 21 maja 2013 r. i obejmuje okres marca – kwietnia 2013 r. Podobnie jak poprzednio nadzorca nie złożył osobnego sprawozdania rachunkowego ani informacji co do swoich wydatków. Złożył natomiast kserokopię sprawozdania finansowego upadłego i przez niego podpisanego ale tylko za marzec 2013 r.

VII sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 18 lipca 2013 r. i obejmuje okres maja - czerwca 2013 r. Podobnie jak poprzednio nadzorca nie złożył osobnego sprawozdania rachunkowego ani informacji co do swoich wydatków. Złożył natomiast kserokopię sprawozdania finansowego upadłego i przez niego podpisanego za ten sam okres. Do sprawozdania nie zostało dołączone sprawozdanie z czynności dokonywanych przez obsługę prawną w okresie maj - czerwiec 2013 r. pomimo, że nadzorca pisze, że je załącza.

VIII sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 23 września 2013 r. i obejmuje okres lipca - sierpnia 2013 r. Podobnie jak poprzednio nadzorca nie złożył osobnego sprawozdania rachunkowego ani informacji co do swoich wydatków. Złożył natomiast zestawienie przychodów i rozchodów upadłego za powyższy okres, sporządzone i podpisane przez upadłego.

Sędzia komisarz uznała to pismo za sprawozdanie rachunkowe nadzorcy za powyższy okres i zatwierdziła je postanowieniem z dnia 25 września 2013 r. (3848 t. XX) pisząc w uzasadnieniu, że sprawozdanie to zostało należycie sporządzone i uzasadnione zarówno co do wpływów jak i wydatków związanych z zarządzaniem i likwidacją majątku upadłego.

IX sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 15 listopada 2013 r. i obejmuje okres września - października 2013 r. Po raz pierwszy nadzorca złożył osobne sprawozdanie rachunkowe aczkolwiek dalej

jest to dokument opracowany i podpisany przez upadłego (został przedłożony w formie kserokopii).

Sędzia komisarz uznała to pismo za sprawozdanie rachunkowe nadzorcy za powyższy okres i zatwierdziła je postanowieniem z dnia 26 listopada 2013 r. (k. 4037 t. XXI) pisząc w uzasadnieniu, że sprawozdanie to zostało należycie sporządzone i uzasadnione zarówno co do wpływów jak i wydatków związanych z zarządzaniem i likwidacją majątku upadłego.

X sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 27 stycznia 2014 r. i obejmuje okres listopada - grudnia 2013 r. Nadzorca nie złożył osobnego sprawozdania rachunkowego ani informacji co do swoich wydatków pomimo, że sygnalizował, że dokument taki załącza (nie odnalazłem go w aktach a zatem uznaję że nie został dołączony). Załączył natomiast sprawozdanie z czynności dokonywanych przez obsługę prawną za okres sprawozdawczy.

Sędzia komisarz pomimo, że sprawozdanie rachunkowe nadzorcy za powyższy okres nie zostało złożone, zatwierdziła je postanowieniem z dnia 31 stycznia 2014 r. (k. 4421 t. XXIII) pisząc w uzasadnieniu, że sprawozdanie to zostało należycie sporządzone i uzasadnione zarówno co do wpływów jak i wydatków związanych z zarządzaniem i likwidacją majątku upadłego.

XI sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 20 marca 2014 r. i obejmuje okres stycznia - lutego 2014 r. Po raz drugi nadzorca złożył osobne sprawozdanie rachunkowe aczkolwiek dalej jest to dokument opracowany i podpisany przez upadłego (został przedłożony w formie kserokopii).

Sędzia komisarz uznała to pismo za sprawozdanie rachunkowe nadzorcy za powyższy okres i zatwierdziła je postanowieniem z dnia 5 marca 2014 r. (k. 4543 t. XXIII) pisząc w uzasadnieniu, że sprawozdanie to zostało należycie sporządzone i uzasadnione zarówno co do wpływów jak i wydatków związanych z zarządzaniem i likwidacją majątku upadłego.

XII sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 23 maja 2014 r. i obejmuje okres marca - kwietnia 2014 r. Nadzorca po raz kolejny złożył osobne sprawozdanie rachunkowe aczkolwiek dalej jest to dokument opracowany i podpisany przez upadłego (został przedłożony w formie kserokopii).

Sędzia komisarz uznała to pismo za sprawozdanie rachunkowe nadzorcy za powyższy okres i zatwierdziła je postanowieniem z dnia 27 maja 2014 r. (k.

5016 t. XXVI) pisząc w uzasadnieniu, że sprawozdanie to zostało należycie sporządzone i uzasadnione zarówno co do wpływów jak i wydatków związanych z zarządzaniem i likwidacją majątku upadłego.

XIII sprawozdanie z czynności nadzorcy zostało złożone w dniu 24 lipca 2014 r. i obejmuje okres maja - czerwca 2014 r. Nadzorca po raz kolejny złożył osobne sprawozdanie rachunkowe aczkolwiek dalej jest to dokument opracowany i podpisany przez upadłego (został przedłożony w formie kserokopii).

Sędzia komisarz nie podjęła decyzji co do ewentualnego zatwierdzenia tego sprawozdania a przynajmniej nie znalazłem tej decyzji w aktach sprawy.

W dniu 6 sierpnia 2014 nadzorca sądowy złożył sprawozdanie ostateczne.

W sprawozdaniu tym pisze, że załącza ostateczne sprawozdanie rachunkowe. Dokument ten został dołączony w terminie późniejszym bo za pismem nadzorcy z dnia 11 sierpnia 2014 r. Sprawozdanie to 1 stronicowa tabela zawierająca przychody i wydatki za okres 11 maja 2012 r. – 24 lipca 2014 r.

Prawidłowość tego dokumentu budzi moją wątpliwość nie tylko z tej przyczyny, że jest to dokument o stosunkowo skromnej treści. W rubryce wynagrodzenie nadzorcy znalazłem kwotę 90.000 zł, która nie odpowiada sumie przyznanych mu zaliczek na poczet wynagrodzenia, która przekracza 200.000 zł. Kwota 90.000 zł odpowiada ostatniej zaliczce, którą nadzorca otrzymał postanowieniem z dnia 18 marca 2014 r. Jeżeli moja ocena jest prawidłowa to sprawozdanie zawiera wydatki jedynie z ostatniego okresu prowadzenia postępowania upadłościowego i nie może być uznane za ostateczne sprawozdanie rachunkowe. W jednej z rubryk sprawozdania znajduje się informacja, że „inne wydatki” wynikające z czynności nadzorcy sądowego wyniosły 117.020 zł. Nie zostało wyjaśnione na co zostały przeznaczone te środki.

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2014 r. Sędzia komisarz zatwierdziła sprawozdanie ostateczne nadzorcy sądowego. (k. 7918 t.XLI)

Analizując tą część postępowania upadłościowego uznaję, że tak nadzorca sądowy jak i Sędzia komisarz nie wykonują właściwie swoich obowiązków. Nadzorca sądowy przez pewien okres w ogóle nie składał sprawozdań rachunkowych. Sędzia komisarz nie podejmował żadnych czynności dyscyplinujących jego pracę. Do sprawozdań z czynności nadzorcy za kilka okresów sprawozdawczych dołączane są dokumenty, które moim zdaniem nie mogą być uznane za sprawozdania rachunkowe nadzorcy gdyż dokumenty te

nie tylko nie zostały sporządzone przez nadzorcę (co ma mniejsze znaczenie) ale nawet nie zostały przez niego podpisane. Są to na ogół kserokopie dokumentów opracowane przez upadłego zawierające podstawowe informacje o jego finansach. Nie spełniają zatem wymogów prawa upadłościowego co o tego jak powinno być sporządzone sprawozdanie rachunkowe nadzorcy i nie zawierają uzasadnienia tak wpływów jak i wydatków czego wyraźnie domagała się Sędzia Komisarz w swoim zarządzeniu z dnia 21 maja 2012 r. Kilka postanowień Sędzi komisarz o zatwierdzeniu tych sprawozdań nie powinno być wydanych gdyż nie ma dokumentów, których dotyczą (pomijam tutaj problem fizycznego braku w aktach sprawy dokumentu sprawozdania, co do którego wypowiedziała się Sędzia komisarza zatwierdzając je). Treść uzasadnień postanowień o zatwierdzeniu sprawozdań nie ma żadnego odniesienia do stanu faktycznego, którego mają dotyczyć. Każde postanowienie zawiera bowiem informację, że sprawozdanie to zostało „należycie sporządzone i uzasadnione zarówno co do wpływów jak i wydatków związanych z zarządzaniem i likwidacją majątku upadłego”. Nie dość, że sprawozdania nie zawierają uzasadnienia wpływów i wydatków to nie dotyczą likwidacji majątku upadłego. O moich wątpliwościach dotyczących prawidłowości sprawozdania ostatecznego pisałem już wcześniej.

Reasumując tą część moich uwag uznaję, że nadzór Sędzi komisarz nad tą częścią obowiązków nadzorcy sądowego albo nie był w ogóle albo nie był właściwie wykonywany. Nie chodzi tutaj tylko o naruszenie formalnego obowiązku, który nie musiał być wykonywany z uwagi na specyfikę postępowania wynikającą z kierunku w jakim było prowadzone postępowanie upadłościowe. Nadzorca sądowy ponad wszelką wątpliwość dokonywał wydatków ze środków masy (zaliczki na poczet wynagrodzenia, zwrot wydatków, koszty umów, które zawierał za zgodą Sędzi komisarz – będzie o tym mowa dalej), które powinny być zbiorczo oceniane przez Sędzię komisarz w krótszej perspektywie czasowej. Taka ocena nie była dokonywana.

C. Wynagrodzenie i wydatki nadzorcy sądowego

Wnioskiem z dnia 17 lipca 2012 r. nadzorca sądowy domagał się określenia jego wstępnego wynagrodzenia na kwotę 250.000 zł netto. Wysokość wstępnego wynagrodzenia ustalonego postanowieniem sądu upadłościowego z dnia 24 sierpnia 2012 r. w tej wysokości została zmieniona, na wniosek nadzorcy, postanowieniem z dnia 31 stycznia 2014 r. na kwotę 350.000 zł netto.

Postanowieniem z dnia 14 września 2012 r. przyznano nadzorcy zaliczkę na poczet wynagrodzenia w kwocie 123.000 zł brutto. Kolejna zaliczka w kwocie 50.000 zł została przyznana postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 26 lutego 2013 r. bez określenia czy jest to kwota brutto czy netto. Nadzorca

domagał się kwoty 61.500 zł brutto. Odnosząc decyzję Sędzi komisarz do tego wniosku nadzorcy zachodzi wątpliwość czy został on w całości rozpoznany. Następną zaliczka w kwocie 57.625 zł brutto została przyznana zgodnie z wnioskiem nadzorcy, postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 31 lipca 2013 r. Ostatnia zaliczka w kwocie 90.000 zł brutto została przyznana zgodnie z wnioskiem nadzorcy, postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 18 marca 2014 r.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2014 r. na wniosek nadzorcy sądowego ustalono ostateczną wysokość jego wynagrodzenia na kwotę 350.000 zł netto.

W dniu 31 sierpnia 2012 r. Sędzia komisarz przyznała zaliczkę na zwrot wydatków.

W dniu 15 marca 2013 r. Sędzia komisarz przyznała kolejną zaliczkę na poczet zwrotu wydatków (1.124,54 zł).

W dniu 23 maja 2013 r. Sędzia komisarz przyznała kolejną zaliczkę na poczet zwrotu wydatków (598,68 zł).

W dniu 20 sierpnia 2013 r. Sędzia komisarz przyznała kolejną zaliczkę na poczet zwrotu wydatków (1.267,04 zł).

W dniu 17 października 2013 r. Sędzia komisarz przyznała kolejną zaliczkę na poczet zwrotu wydatków (2.415,03 zł).

W dniu 29 stycznia 2014 r. Sędzia komisarz przyznała kolejną zaliczkę na poczet zwrotu wydatków (1,465,27 zł).

W dniu 4 czerwca 2014 r. Sędzia komisarz przyznała kolejną zaliczkę na poczet zwrotu wydatków (814,01 zł).

W dniu 4 czerwca 2012 r. nadzorca sądowy złożył wniosek o wyrażenie zgody na zawarcie przez upadłego umów z podmiotami mającymi świadczyć na rzecz nadzorcy usługi w zakresie obsługi prawnej, finansowo – księgowej i administracyjnej.

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2012 r. Sędzia Komisarz wyraziła zgodę na zawarcie takich umów określając okres na jaki mogą zostać zwarte oraz kwoty wynagrodzeń podmiotów świadczących te usługi. Tym samym postanowieniem zobowiązano nadzorcę sądowego do składania sprawozdań z czynności wykonywanych przez obsługę prawną nadzorcy sądowego raz w miesiącu. Sprawozdania te miały relacjonować wszystkie czynności wykonywane przez obsługę prawną w roku sprawozdawczym. Postanowieniem z dnia 3 września 2012 r. termin ten wydłużono do dwóch miesięcy.

I sprawozdanie dotyczące obsługi prawnej zostało złożone w dniu 31 lipca 2012 r. Obejmuje okres od dnia 11 maja 2012 r. do dnia 31 maja 2012 r.

Nadzorca nie wyjaśnia dlaczego nie złożył jeszcze sprawozdania za czerwiec 2012 r. co byłoby możliwe skoro składa sprawozdanie na koniec lipca 2012 r.

II sprawozdanie zostało złożone 27 sierpnia 2012 r. i obejmuje czerwiec 2012 r.

III sprawozdanie obejmuje okres lipiec – sierpień 2012 r.

IV sprawozdanie obejmuje okres wrzesień – październik 2012 r.

Po wygaśnięciu zgody nadzorca złożył kolejny wniosek na kolejny okres. Został on uwzględniony postanowieniem z dnia 15 października 2012 r.

Po wygaśnięciu zgody nadzorca złożył kolejny wniosek na kolejny okres. Został on uwzględniony postanowieniem z dnia 28 stycznia 2013 r.

Po wygaśnięciu zgody nadzorca złożył kolejny wniosek na kolejny okres. Został on uwzględniony postanowieniem z dnia 7 maja 2013 r.

Po wygaśnięciu zgody nadzorca złożył kolejny wniosek na kolejny okres. Został on uwzględniony postanowieniem z dnia 15 lipca 2013 r.

Po wygaśnięciu zgody nadzorca złożył kolejny wniosek na kolejny okres. Został on uwzględniony postanowieniem z dnia 21 października 2013 r.

Po wygaśnięciu zgody nadzorca złożył kolejny wniosek na kolejny okres. Został on uwzględniony postanowieniem z dnia 23 stycznia 2014 r.

Po wygaśnięciu zgody nadzorca złożył kolejny wniosek na kolejny okres. Został on uwzględniony postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 r.

Po wygaśnięciu zgody nadzorca złożył kolejny wniosek na kolejny okres. Został on uwzględniony postanowieniem z dnia 11 lipca 2014 r.

Nie zgłaszam uwag do tych decyzji. Wnioski nadzorcy zostały udokumentowane co zwrotu wydatków a uzasadnione co zawarcia umów, o których wyżej mowa. Mój niepokój budzi brak analizy tych wydatków w szerszym kontekście na jaki pozwala ich ocena w ramach sprawozdań rachunkowych nadzorcy.

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2012 r. Sędzia Komisarz zobowiązała upadłego do wpłacenia zaliczki na poczet kosztów dalszego postępowania upadłościowego w kwocie 2.000 zł.

Podobnej treści postanowienie (co do zaliczki i jej kwoty) zostało wydane w dniu 9 stycznia 2013 r.

D. Rada wierzycieli

Wspólnym pismem z dnia 30 maja 2012 r. dwaj wierzyciele złożyli wnioski o ustanowienie rady wierzycieli.

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2012 r. Sędzia Komisarz ustanowiła radę wierzycieli ustalając jej skład na 3 członków i jednego zastępcę. Do składu

radę zostali powołani : Kredyt Bank SA w Warszawie, Petromont Sp. z o.o. w Niemcach, ZUS a na zastępcę członka rady Instytut Metalurgii i Stopów – Zakład Produkcyjno – Doświadczalny PRO – DOŚ Sp. z o.o. w Bolesławcu.

Postanowieniami z dnia 28 czerwca 2012 r. Sędzia Komisarz zezwoliła dwóm pierwszym wierzycielom do działania w ramach rady wierzycieli przez pełnomocników. Co do ZUS – u podobna decyzja została wydana w dniu 16 lipca 2012 r. (wierzyciel ten złożył wniosek w tym przedmiocie później niż dwaj pierwsi). W dalszym toku postępowania dokonywano zmiany pełnomocników.

W dniu 4 lipca 2012 r. upadły złożył wniosek o uzupełnienie powołanej rady wierzycieli o dodatkowych zastępców dwóch dodatkowych wierzycieli.

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2012 r. wniosek ten został oddalony z tym uzasadnieniem, że przepisy puin po pierwsze nie przewidują rozszerzania składu rady a po drugie upadły nie ma umocowania do składania wniosków o zmianę składu rady wierzycieli.

Postanowieniem dnia 13 sierpnia 2012 r. Sędzia Komisarz oddaliła kolejny wniosek o zmianę składu rady wierzycieli złożony tym razem przez KZ NSZZ Solidarność w KKSM S.A., Związek Zawodowy Budowlani, Zarząd Kasy Zapomogowo – Pożyczkowej uzasadniając to tym, że wnioskodawcy nie spełniają wymogów z art. 203 puin.

W toku dotychczasowego postępowania upadłościowego odbyło się kilka posiedzeń rady wierzycieli. Nie były zwoływane przez Sędziego komisarza.

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014 r. Sędzia komisarz uchyliła uchwałę rady wierzycieli w sprawie zgody na emisję przez upadłego obligacji zabezpieczonych rzeczowo na majątku upadłego. Od powyższego postanowienia kilku wierzycieli oraz upadły złożyli zażalenia. Postanowieniem Sądu upadłościowego z dnia 2 lipca 2014 r. zażalenia te zostały oddalone.

E. Lista wierzytelności

Nadzorca sądowy złożył listę wierzytelności do akt sprawy w dniu 3 stycznia 2013 r. z dwoma załącznikami oznaczonymi numerami 2 i 3. W piśmie przewodnim zaznaczył, że nie zostało dołączone oświadczenie zarządu upadłego, z uwagi na fakt, że lista wierzytelności została przekazana mu (zarządowi upadłego) w dniu 2 stycznia 2014 a nadzorca określił upadłemu 14dniowy termin do zajęcia stanowiska.

Moim zdaniem lista została sporządzona wadliwie. Zgodnie z art. 245 ust. 3 puin oświadczenie upadłego ma być zawarte na liście wierzytelności. Techniczną rzeczą jest jak to oświadczenie zostanie ujęte w liście (czy w ramach jednego dokumentu czy osobnych dokumentów) przez nadzorcę ale jest

dla mnie rzeczą oczywistą, że lista bez oświadczenia upadłego bądź wyjaśnienia przyczyn braku tego oświadczenia lista nie spełnia wymogów puin i nie powinno się jej nadawać dalszego biegu tylko powinna być zwrócona nadzorcy do uzupełnienia. Złożona lista wierzytelności także pod względem technicznym nie jest do końca prawidłowa. W niektórych rubrykach listy znajdują się odrębne dopiski prawdopodobnie sygnatur zgłoszeń wierzytelności lub sygnatur sprzeciwów, nie wiadomo przez kogo dokonane. Mając na uwadze to, że lista po jej uprawomocnieniu się i w sytuacji określonej w art. 264 ust. 1 puin stanowi tytuł egzekucyjny, praktykę taką uznaje za niedopuszczalną.

Postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 7 stycznia 2013 r. wyłożono listę wierzytelności w sekretariacie Sekcji i polecono dokonać obwieszczenia o sporządzeniu listy.

Oświadczenie upadłego co do wierzytelności umieszczonych na liście wierzytelności zostało złożone dopiero w dniu 18 stycznia 2013 r. (prezentata Sądu k. 34 akt listy wierzytelności). Zarządzeniem z tego samego dnia polecono dołączyć ją do akt.

Sporządzono także 4 listy uzupełniające dla których załączone odrębne teczki akt (V GUp 7/12/ Ap 4 – 7).

Co do pierwszej V GUp 7/12/ Ap 4 została złożona w dniu 11 czerwca 2013 r., wyłożona 14 czerwca 2013 r. Oświadczenie upadłego zostało złożone dopiero 18 czerwca 2013 r.

Co do drugiej V GUp 7/12/ Ap 5 została złożona w dniu 20 listopada 2013 r., wyłożona 26 listopada 2013 r. Oświadczenie upadłego zostało złożone dopiero 2 grudnia 2013 r.

Co do trzeciej V GUp 7/12/ Ap 6 została złożona w dniu 14 kwietnia 2014 r., wyłożona 16 kwietnia 2014 r. W aktach nie odnalazłem oświadczenia upadłego co do tej wierzytelności. Nie wiem zatem czy zostało złożone.

Co do czwartej V GUp 7/12/ Ap 7 została złożona w dniu 7 lipca 2014 r. Upadły złożył oświadczenie w dniu 10 lipca 2014 r. Lista został wyłożona w dniu 14 lipca 2014 r.

W dużej części uzupełniające listy wierzytelności dotknięte są zatem podobnym problemem co lista główna.

Po rozpoznaniu sprzeciwów, na polecenie Sędzi komisarz nadzorca sądowy opracował listę wierzytelności obejmującą tak listę główną jak i pierwszą

uzupełniającą listę wierzytelności w wersji uwzględniającej zmiany dokonane w tych listach mocą orzeczeń rozstrzygających złożone sprzeciwy.

Lista ta znajduje się w aktach głównych listy wierzytelności na kartach 85 – 150 i różni się nie tylko graficznie ale także merytorycznie od listy, list które zostały wyłożone.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2014 r. ta lista została zatwierdzona jako obowiązująca. Na jej podstawie Sekretariat Wydziału wydaje odpisy z listy wierzytelności. Lista ta nie zawiera ani stanowisk upadłego ani nadzorcy. Nie zawiera też informacji, które z wierzytelności z uwagi na rozpoznane sprzeciwy zostały uznane w większej czy mniejszej kwocie. Nie wynika z niej to czy wierzytelność jest uzależniona od warunku, potrącenia, czy jest zabezpieczona ani to czy toczy się co do niej postępowanie sądowe lub administracyjne. Został stworzony nowy tytuł egzekucyjny, którego luźną podstawą (patrząc przez pryzmat tego czego w tym dokumencie nie ma jest lista czy listy wyłożone przez Sędziego komisarza).

Moim zdaniem taka praktyka jest niedopuszczalna choć zwracam uwagę, że puin nie zabrania tworzenia swoistych skrótów takich dokumentów, które mogą być przydatne z przyczyn technicznych (taki dokument staje się bardziej czytelny) np. do przeprowadzenia zgromadzenia wierzycieli. Nadzorca sądowy ani Sędzia Komisarz nie są natomiast uprawnieni do tworzenia nawet skrótowych tekstów jednolitych listy posiadających walor dokumentu z art. 264 ust. 1 puin.

W aktach głównej listy zalega także inna wersja listy obejmująca listę główną i 3 listy uzupełniające. Została złożona w dniu 24 lipca 2014 r. Nie podjęto co do niej jeszcze żadnej decyzji.

W toku postępowania zarządzeniem z dnia 13 marca 2013 r. na wniosek upadłego Sędzia Komisarz przedłużyła mu termin do ustosunkowania się do sprzeciwów 9 wierzycieli złożonych od listy wierzytelności. Upadły brał zatem udział w procedurze ustalania listy wierzytelności i nie zgłaszał na tym etapie zarzutów co do nieprawidłowej procedury jej ustalania.

Podobne decyzje zostały wydane co do nadzorcy sądowego (15 i 20 marca 2013 r.)

Od wyłożonych list wierzytelności zostało złożonych **32** sprzeciwy a następnie **9** zażaleń do sądu upadłościowego.

Analizie poddałem kilka zgłoszonych sprzeciwów. Postępowania te jak i postępowania wywołane zażaleniami są sprawnie prowadzone.

Badalem m.in. zgłoszenie wierzytelności Marianny Wróbel V GUp 7/12/Zw3 która swoją wierzytelność w kwocie 77.000 zł wywodziła z aktu notarialnego sprzedaży upadłemu nieruchomości. Nadzorca odmówił uznania tej wierzytelności powołując się na zapłatę dokonaną przez upadłego. Z kolei upadły w swoim oświadczeniu wskazywał, że ostatecznie zapłata nie nastąpiła. Na skutek sprzeciwu upadłego postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2013 r. ujęto tego wierzyciela na liście w kwocie przez nią zgłoszonej.

W kolejnym zgłoszeniu wierzyciel Edyta Czyż V GUp 7/12/Zw114 domagała się uznania jej wierzytelności w kwocie 63.334,93 zł z tytułu usług transportowych. Nadzorca odmówił uznania części wierzytelności a to odsetek w kwocie 39,36 zł, które miały być nieprawidłowo obliczone. Z kolei upadły nie uznał tej wierzytelności co kwoty około 20.000 zł powołując się dokonaną zapłatę. Na skutek sprzeciwu upadłego postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2013 r. ujęto tego wierzyciela na liście w kwocie mniejszej wnioskowanej przez upadłego.

W zgłoszeniu wierzytelności Stanisława Krzywdzińskiego V GUp 7/12/132 ostatecznie sprzeciw upadłego (po ustaleniach z nadzorą) został cofnięty a postępowanie wywołane jego wniesieniem umorzone postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 26 lutego 2014 r.

Z kolei w zgłoszeniu wierzytelności Krzysztofa Kułagowskiego V GUp 7/12/Zw 292 sprzeciw upadłego (dotyczący części zgłoszonej wierzytelności został oddalony postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 28 lutego 2014 r.

W sprawie zgłoszenia wierzytelności Bogl a Krysl Ks V GUp 7/12/Zw 231 złożony został sprzeciw gdzie nadzorca odmówił uznania zgłoszonej wierzytelności w kwocie ponad 14.000.000 zł. Podobne stanowisko zajęł upadły. Na skutek sprzeciwu wierzyciela, postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 8 października 2013 r. został od generalnie oddalony a umorzony co do kwoty ponad 250.000 zł. Złożone przez wierzyciela zażalenie dotyczyło kosztów sądowych, którymi został obciążony i tej części jej postanowienia w jakiej dotyczyło oddalenia sprzeciwu. Postanowieniem Sądu upadłościowego z dnia 7 stycznia 2014 r. zmieniono jedynie częściowo rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania a w pozostałym zakresie zażalenie zostało oddalone.

W sprawie zgłoszenia wierzytelności PKP Cargo SA w Warszawie V GUp 7/12 Zw 233 wierzyciel w ostatecznie zmodyfikowanym zgłoszeniu domagał się uznania kwoty 7.216.309 zł. Nadzorca sądowy uznał kwotę 2.678,12 zł. Sprzeciw wierzyciela dotyczący nieuznanej kwoty został oddalony postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 28 maja 2013 r. Zażalenie wierzyciela od powyższego postanowienia zostało oddalone postanowieniem Sądu upadłościowego z dnia 5 listopada 2013 r.

W sprawie zgłoszenia wierzytelności Towarzystwa Ubezpieczeń EULER HERMES S.A. w Warszawie V GUp 7/12/ Zw 25 sprzeciw upadłego co do uznania wierzytelności w kwocie ponad 13.000.000 zł został oddalony postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 30 lipca 2013 r. Z akt nie wynika aby upadły złożył zażalenie.

F. Propozycje zmian kierunku prowadzenia postępowania upadłościowego.

W dniu 20 marca 2013 r. Sędzia Komisarz złożyła przedstawienie do SSR Iwony Róźiewicz sędziego referenta w sprawie KKSM z wnioskiem o rozważenie zmiany kierunku prowadzenia postępowania upadłościowego. Swoje ponadstronicowe wystąpienie motywowała sytuacją finansową upadłego, który od maja 2012 r. nie generował dochodów a strata ciągle się powiększała. Prezentując swoje stanowisko Sędzia Komisarz odwoływała się do sprawozdań nadzorcy sądowego.

Z powyższym wnioskiem polemizował upadły w swoim piśmie z dnia 4 kwietnia 2013 r. (k. 3202 t. XVII).

Co do zasadności wniosku wypowiadała się rada wierzycieli (uznając go za przedwczesny), nadzorca sądowy jak i poszczególni wierzyciele w tym pracownicy upadłego.

Po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 26 czerwca 2013 r. sąd upadłościowy postanowieniem z tego samego dnia przekazał sprawę sędziemu komisarzowi do prowadzenia w dotychczasowym trybie.

W dniu 7 stycznia 2014 r. nadzorca sądowy działając na zlecenie Sędzi komisarz przedstawił analizę sytuacji gospodarczej upadłego.

W oparciu o tą analizę, z której wynika, że upadły nadal generuje stratę Sędzia komisarz w dniu 9 stycznia 2014 r. złożyła kolejne przedstawienie do SSR Iwony Róźiewicz sędziego referenta w sprawie KKSM z wnioskiem o rozważenie zmiany kierunku prowadzenia postępowania upadłościowego. W przedstawieniu tym znalazło się stwierdzenie, że jest mało prawdopodobne aby układ, jeżeli nawet byłby przyjęty ma szansę zostać zrealizowany. Podobnie jak w przypadku poprzedniego wniosku wypowiadali się co do jego zasadności : upadły, wierzyciele w tym głównie pracownicy upadłego jak i rada wierzycieli.

Postanowieniem z dnia 5 maja 2014 r. sąd upadłościowy przekazał sprawę sędziemu komisarzowi do prowadzenia w dotychczasowym trybie.

G. Przygotowania i odbycie zgromadzenia wierzycieli

W piśmie z dnia 6 maja 2014 r. upadły przedłożył swoje propozycje układowe wraz z wnioskiem o dokonanie podziału wierzycieli na grupy zgodnie z art. 278 puin.

Wierzyciele mieliby zostać podzieleni na 4 grupy : I to Bank Zachodni WBK, II to wierzyciele publicznoprawni, III to wierzyciele objęci konwersją na akcje, IV to pozostali wierzyciele oraz wierzyciele drobni.

Propozycje układowe obejmowały częściową redukcję wierzytelności w dwóch grupach i spłatę pozostałej lub pełnych wierzytelności do maksymalnie 2028 roku.

Zarządzeniem z dnia 9 maja 2014 r. Sędzia komisarz zobowiązała nadzorcę do zajęcia stanowiska w przedmiocie podziału wierzycieli na kategorie oraz złożenie listy wierzytelności z podziałem na kategorie wierzycieli.

Stosowne stanowisko nadzorcy zajął w piśmie z dnia 26 maja 2014 r. i przedłożył listę wierzytelności z podziałem na kategorie z pewnymi modyfikacjami w stosunku do propozycji upadłego.

Postanowieniem z dnia 27 maja 2014 r. Sędzia Komisarz dokonała podziału wierzycieli na III grupy ze względu na następujące kategorie interesów :

Grupa I obejmowała Bank Zachodni WBK S.A. co do wierzytelności zabezpieczonej rzeczowo (w wysokości 63.660.966,64 złotych jako znajdującej pokrycie w przedmiocie zabezpieczenia), grupa II obejmowała wierzytelności o charakterze publicznoprawnym (16 wierzycieli) oraz grupa III obejmowała pozostałe wierzytelności (582 wierzycieli).

Jednocześnie zarządzeniem z tego samego dnia zobowiązano upadłego do złożenia w terminie 3 dni zmienionych propozycji układowych uwzględniających powyższe postanowienie Sędzi Komisarz.

Kolejnym postanowieniem z dnia 27 maja 2014 r. zwołano zgromadzenie wierzycieli upadłego w przedmiocie głosowania nad układem na dzień 23 lipca 2014 r. na godz.11.00 w WDK w Kielcach jednocześnie ustalono, że głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli może odbywać się w drodze pisemnej za pośrednictwem kart do głosowania.

W dniu 4 czerwca 2014 r. upadły złożył wniosek o zmianę postanowienia w przedmiocie podziału wierzyteli na grupy domagając się uwzględnienia jego propozycji co do tej kwestii.

Wniosek upadłego został oddalony postanowieniem Sędzi komisarz z dnia 5 czerwca 2014 r. Z kolei innym postanowieniem z tego samego dnia przedłużono upadłemu (na jego odrębny wniosek) termin do złożenia zmienionych propozycji układowych uwzględniających postanowienie Sędziego komisarza z dnia 27 maja 2014 r.

Zmienione propozycje upadłego zostały złożone w dniu 10 czerwca 2014 r.

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2014 r. (k. 5755 t.XXX) Sędzia Komisarz oddaliła wniosek upadłego o dokonanie z urzędu zmian w liście wierzytelności z uwagi na brak przesłanek z art. 261 puin. a kolejnym postanowieniem z dnia 9 lipca 2014 r. (k.5915 t. XXX) odmówiła sporządzenia do niego uzasadnienia. To rozstrzygnięcie jest dla mnie o tyle dziwne, że postanowienie z dnia 18 czerwca 2014 r. zawiera szczątkowe uzasadnienie mówiące dlaczego Sędzia komisarz odmawia dokonania zmian w liście. Upadły złożył zażalenie na powyższe postanowienie. Postanowieniem Sądu upadłościowego z dnia 28 sierpnia 2014 r. zażalenie to zostało oddalone.

W dniu 8 lipca 2014 r. jeden z wierzyteli złożył wniosek o odwołanie zgromadzenia i wyznaczenie innego terminu zgromadzenia.

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2014 r. Sędzia komisarz oddaliła ten wniosek. W dniu 11 lipca 2014 r. kolejny wierzytel złożył wniosek o odwołanie zgromadzenia i wyznaczenie innego terminu zgromadzenia. W dalszym toku postępowania kolejni wierzyteli a także upadły składali takie wnioski. W przypadku upadłego uzasadniał go tym, że może otrzymać pomoc publiczną a także na skutek wejścia w życie nowelizacji ustawy z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych dla upadłego otwarta miałaby być droga do otrzymania spłaty z GDDKiA.

W dniu 23 lipca 2014 r. pełnomocnik upadłego złożył wniosek o wyłączenie Sędzi komisarza. Takie same dwa wnioski, tego samego dnia zostały złożone i podpisane przez pełnomocnika upadłego oraz szereg wierzyteli. Przyczyną złożenia wniosku była odmowa odroczenia zgromadzenia co ma świadczyć, że Sędzia Komisarz preferuje opcję likwidacyjną oraz działa w sposób arbitralny wbrew uczestnikom postępowania, nie dopuszcza ich do głosu i nie pozwala na podjęcie merytorycznej decyzji przez wierzyteli.

Trzema postanowieniami Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział V Gospodarczy z dnia 23 lipca 2014 r. wnioski te zostały oddalone.

Z kolei postanowieniem tego Sądu z dnia 26 sierpnia 2014 r. oddalono podobny wniosek kolejnego wierzyciela złożony na zgromadzeniu wierzycieli.

Na postanowienia oddalające wnioski o wyłączenie Sędzi Komisarz z dnia 23 lipca 2014 r. wpłynęło 10 zażaleń. W dacie kiedy analizowałem akta sprawy nadawano im bieg.

Zwołanie zgromadzenia wierzycieli nastąpiło zgodnie z dotyczącymi go przepisami. Sędzia-komisarz jako przewodnicząca zgromadzenia nie uwzględniła wniosków o odroczenie zgromadzenia wierzycieli, zaś Sąd oddalił złożone w toku zgromadzenia wierzycieli wnioski o wyłączenie. Po wyjaśnieniu losu tych wniosków Sędzia Komisarz zarządziła głosowanie nad układem.

Zgodnie z treścią art. 285 puin układ zostaje przyjęty, jeżeli wypowie się za nim większość uprawnionych do głosowania wierzycieli, mających łącznie co najmniej dwie trzecie ogólnej sumy wierzytelności uprawniających do głosowania, przy czym, jeżeli głosowanie nad układem odbywa się w grupach wierzycieli, obejmujących poszczególne kategorie interesów, układ jest przyjęty, jeżeli w każdej grupie wypowie się za nim większość wierzycieli z tej grupy, mających łącznie co najmniej dwie trzecie sumy wierzytelności, objętych odrębną listą uprawnionych do głosowania wierzycieli.

Na zgromadzeniu wierzycieli w głosowaniu wzięli udział wierzyciele reprezentujący wymaganą większość kapitałową i osobową jednak do zawarcia układu nie doszło.

Głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli odbywało się w grupach wierzycieli, przy czym ujęty w grupie I Bank Zachodni WBK S.A. w ogóle nie wyraził zgody na objęcie układem jego zabezpieczonej rzeczowo wierzytelności. W grupie II układ został przyjęty przez większość objętych tą grupą wierzycieli - za układem głosowało 12 spośród 16 wierzycieli z wierzytelnościami w łącznej kwocie 10.690.123,89 złotych, co stanowiło także większość kapitałową w tej grupie. W grupie III układ nie został przyjęty, ponieważ nie uzyskano wymaganej większości kapitałowej: za układem głosowało 429 wierzycieli z łączną kwotą wierzytelności jedynie 26.333.286,05 złotych przy wymaganej większości kapitałowej wynoszącej 78.863.127,56 złotych.

Z uwagi na to, że łączna kwota wierzytelności objętych II i III grupą wierzycieli wynosiła 129.087.334,83 złotych, co oznacza, że większość

kapitałowa wyniosła 86.058.223,22 złotych (2/3 z 129.087.334,83 złotych), tymczasem za układem głosowali (w obu grupach) wierzyciele z łączną kwotą wierzytelności 37.023.409,94 złotych (10.690.123,89 złotych w grupie II oraz 26.333.286,05 złotych w grupie III) układ nie został przyjęty w rozumieniu art. 285 ust. 3 puin.

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2014 r. Sąd upadłościowy zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego z postępowania z możliwością zawarcia układu na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego, odwołał nadzorcę sądowego Tycjana Saltarskiego powołując go jako syndyka masy upadłości.

Od powyższego postanowienia zostało złożonych 17 zażaleń, którym nadawano bieg w dacie kiedy badałem akta sprawy.

H. Problem doręczeń

W toku postępowania postanowienia Sędziego Komisarza z dnia 25 września 2013 r., 26 listopada 2013, 31 stycznia 2014 r., 25 marca 2014 r., 27 maja 2014 r. dotyczące zatwierdzenia sprawozdań rachunkowych nadzorcy sądowego nie były doręczane pełnomocnikowi upadłego lecz bezpośrednio upadłemu. Zarządzenia Sędzi komisarz dotyczące doręczeń tych postanowień nie wskazują, że doręczenie ma być dokonane na ręce pełnomocnika. Podobny problem dotyczy postanowienia Sędzi Komisarz z dnia 27 maja 2014 r. w przedmiocie dokonania podziału wierzycieli na kategorie interesu i postanowienia z dnia 19 sierpnia 2014 r. w przedmiocie zatwierdzenia ostatecznego sprawozdania nadzorcy sądowego. Także postanowienie Sądu upadłościowego z dnia 31 stycznia 2014 r. w przedmiocie zmiany wstępnego wynagrodzenia nadzorcy nie było doręczane pełnomocnikowi upadłego.

III. Wnioski końcowe

Nie jest możliwa jednoznaczna ocena sprawności przebiegu analizowanego postępowania upadłościowego. Z jednej bowiem strony, wnioski składane przez jego uczestników były niezwłocznie rozpoznawane, z drugiej zaś niezależnie od omówionych uchybień proceduralnych, nie były wykonywane w sposób właściwy obowiązki nadzorcy sądowego i Sędziego komisarza dotyczące sprawozdawczości, ustalenia składu majątku masy upadłości i ustalania listy wierzytelności. Nie ma możliwości odrębnej oceny jednych aspektów tego postępowania w oderwaniu od drugich gdyż pozostają one w immanentnym związku. Niewątpliwie jest to postępowanie trudne i złożone o czym może świadczyć to, że w dacie kiedy przeprowadzałem analizę akt liczyły już 42 tomy (bez akt zgłoszeń wierzytelności, skarg na czynności komornicze, wniosków o wyłączenie, sprzeciw i zażaleń, których liczby podałem wcześniej).

Wykracza ponad przeprowadzoną przeze mnie analizę akt ocena merytorycznej zasadności podejmowanych w nich decyzji, gdyż nie należy ona do nadzoru administracyjnego lecz judykacyjnego. Tak upadły jak i wierzyciele wielokrotnie odwoływali się od decyzji Sędzi komisarz (niektóre z tych spraw były jeszcze w toku). W ramach zainicjowanych postępowań odwoławczych badaniu mogą podlegać także niezaskarżalne postanowienia Sędzi Komisarz mające wpływ na przebieg postępowania. Nie stwierdziłem aby tym wystąpieniom nadawano bieg z opóźnieniem.

Kraków dnia 15 września 2014 r.

Wizytator d/s Cywilnych

SSO Robert Jurga

